

1967

24

АВГУСТ
ЧЕТВЪРТЪК

Търговия

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА ВКП,
НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН
СЪВЕТ И ОКРЪЖНИЯ
КОМИТЕТ НА
ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Брой 102

(2293)
ГОДИНА XXIV
Цена 2 ст.

ПО-ШИРОК ПЪТ НА КОМПЛЕКСНАТА МЕХАНИЗАЦИЯ

На организираната завчера от Окръжното ръководство на БЗНС среща в стопанството-пионер на комплексната механизация — Обединение при-съставяха повече от 120 механизатори-сдружени земеделци, една част от които ръководители на звена и бригади за комплексна механизация, презседатели на общинските дружби. На срещата бяха и секретарят на Окръжния комитет на Партията Никола Кушев, завеждащият селскостопанския отдел при Постоянното присъствие на БЗНС Александър Иванов, председател на Окръжното ръководство на БЗНС

Петко Кожухаров. Кандидатът на икономическите науки Стефан Петров, председател на стопанството в Обединение, внесе научно обоснован доклад, в който анализира опита на ТКЗС — Обединение. Особено място бе отделено на комплексната механизация, на работата на комплексните звена и бригади в стопанството и икономическата ефективност на производството. Разказан бе опитът на звеното за комплексна механизация на Героя на социалистическия труд Тодор Колев. Споделиха своя опит механизатори-

те Пеню Ганев, Велико Янакиев и Никола Христов от Обединение, Илия Илиев от Кушица в прилагането на комплексната механизация. Секретарят на Окръжния комитет на Партията Никола Кушев в своето изказване даде висока оценка на различните инициативи, които организатори на Окръжното ръководство на БЗНС в областта на селското стопанство. Той се спря по-подробно на въпроса за техническия прогрес в селското стопанство, за организацията и заплащането на труда в бригадите и звената за комплексна механизация и да-

де ценни препоръки. Говори за строгото спазване на научна технология при огледането на различните култури, за решаването на тържествените проблеми. В такава светлина бе и изказването на Александър Иванов. Той призова сдружените земеделци най-активно да съдействуват за изучаване и внедряване опита на Обединение и в останалите стопанства на окръга.

Националният първенец по качествена оран за 1966 г. с трактор „Беларус“ Илия Илиев (на снимката) демонстрира на един от блоковете в Обединение извършването на качествена оран.

Накрая механизаторите-сдружени земеделци приеха призива за най-активно участие в борбата за ускорено прилагане на комплексната механизация и техническия прогрес в селското стопанство

В БОРБА С ТРУДНОСТИТЕ

Паваната градушка през май, която нанесе щети за повече от 400 000 лева на ДЗС — Балван, и настъпващите по-после засушавания поставиха пред нови затруднения стопанството. Стопанското и партийното ръководство обаче взеха енергични мерки за ликвидиране на последните от природните бедствия, за разкриване на допълнителни резерви и изпълнение на плана. Извършена бе допълнителна резитба на хмела и лозята и от тези култури се очертана сравнително добра реколта.

Особено големи са грижите за хмела. Сега се берат и сушат хмеловите шишарки. Набрания са повече от 4 тона. Останалата площ от тази култура е полята и напръскана с препарати срещу вредния фитофтороз.

Накрая механизаторите-сдружени земеделци приеха призива за най-активно участие в борбата за ускорено прилагане на комплексната механизация и техническия прогрес в селското стопанство

Тази година са приготвени над 2100 т слязък. Възможностите са да направим около 2600 т при план 2000. Полагаме всичко необходимо за осигуряване и подготовка на семената и площите за сеитбата на есенните култури.

На добри успехи се радват работниците-животновъди. За септември те отгледаха 304 теленца при годишен план 440. Доцелята трябва да произведат 1063 000 л мляко за годината. Само за септември са получили 728 000 л мляко със 78 000 л над плана. Овариите правят 193 000 л мляко при годишен план 130 000, а прирастът за агнешкото месо е изпълнен от 48 366 кг на 69 000. Особено добри са резултатите на овешвата бригада във Ветриници, с бригадир Иван Илиев.

В навечерието на големите празници — годишнина на Девети септември и Великия октомври — стопанското ръководство, всички работници полагат много грижи за изпълнение плана за приходите, за намаляване на разходите, за изпълнение на годишното обещание — 120 000 лв. надпланова продукция.

Минчо ПЕЕВ
директор на ДЗС — Балван

ШИПКА — символ на братска дружба, на героизма на България

Девет десетилетия изминаха от онези паметни три августовски дни на Шипка, които оставиха завинаги в Балкана един спомен, който накараха светът да заговори за славата на руското бойно оръжие и героизма на българина. Шипка стана символ на нерушимата българо-руската дружба, символ на героизма на българина, Шипченската епопея — образец на братска безкористна помощ в борбата за свобода и независимост.

Девет десетилетия военните стратегии изучават подвига на руските витези и българските опълченци, народът пази в сърцето си най-дълбока признателност, с възмущение се изказва на чуждия връх и дава обет никога да не забравя тези славни дни. Шипченската епопея е неизчерпаем, вечен извор на патриотично възпитание, на вдъхновена любов към Отечеството, на безпределна обич и признателност към великия руски народ-освободител и неговите потомци, които прокараха път на човечеството към славните върхове на комунизма.

Предстоящите общонародни тържества на Шипка ще бъдат нова проява на признателността на нашия народ към освободителите, нова ярка манифестация на вечната и нерушимата българо-съветска дружба. От върха на това славно деведесетилетие нашият народ още по-добре ще оцени безпримерния героизъм на смелите защитници на Прехода на свободата, ще почерпи нови сили за творчески труд в името на частното на Народна република България. На тези тържества ще бъде очетан още по-ярко върно избраният път под ръководството на Българската комунистическа партия — в бурни и сълнчеви дни да вървим рамо до рамо с народите на Съветския съюз. Защото само по този път нашият народ преобрази до неузнаваемост Родината, защото само по този път ние най-добре ще изпълним завета на героите от Руско-турската освободителна война и борбата срещу фашизма и капитализма — винаги да вървим рамо до рамо.

От двете страни на Балкана в тържествената вечер ще блеснат светлини. Това не ще бъдат обаче онези бледи светлини на огньовете на прокудените от своите родни места българи, на изтерзаната, бедна, безпомощна рая, а светлините на новия живот във възрожденна България. Огънят, запален от трудовете хора у нас, получи сила от заревото на Октомври. И затова предстоящите тържества на Шипка сега минават под знака на славното полутолетие на Великия октомври. Няма кътче в нашата Родина без отпечатък от победното дело на Октомври. То стои в основата и на нашите бъдещи планове, то е реалната основа на нашите светли мечти.

Работниците, кооператорите, народната интелигенция — всички граждани на Великотърновския окръг днес прекланят глава пред великото дело на участниците в Шипченската епопея, с труда си претворяват в живо дело идеите на Великия октомври. Чрез своите пратеници на Шипка трудовите колективи от градовете и селата на окръга ще рапортуват за достойно изпълнение и преизпълнени обещания, дадени в чест на Празника на свободата и юбилея на Октомври.

ОТБРАНАТА НА ШИПКА

(ИЗ СПОМЕНЕТЕ НА С. И. КИСОВ)

Огненият кръг все повече се свива. . . Уф, какъв дълъг и безконечен ден, викаха опълченците. Но ето и слънцето, уморено приклонява своята светла глава татък към запад.

Оне една-две купури и то ще се скрие. — О, дано по-скоро, — казваха опълченците. А в това време турците бързат да нанесат смъртни удари на шипченските защитници. Звуковете на гръбните и барабаните, виковете „Аллах!“, „Аллах!“, пушечните и топовни гърмежи, охванията на ранените и умирающите: всичко това се сливаше в един ужасен адски шум. Турските гъсти колонии, предшествувани от не по-малко гъста верига стрелци, като стихия, се движеха напред и унищожаваха всичко, каквото им се срещне по пътя.

Това е страшна, и може би последна атака. . . Ето я смърт

та пред нас! Блъскайте, бийте юнаци! Да умрем, както са умирали наши те прадеди, удряйте с щикове! . . . се чуваха гласовете на екзалтираните шипченски герои.

Но що е това? Залпове! И то в тала на позицията ни. . . Всичко е свършено!!!

— Помощ, помощ ни пристигна — се зачу вик откъм кръглата батарея; и същевременно зад същата батарея една съживително за войника „ура“, но „ура“ дружно — гръмовито „ура“, от което турците трепнаха. Те видяха, че този път не напразно викат опълченците, разбраха, че Шипченският отряд се изпълзва из ръцете им и затуй, след минутно смаяване, пак се хвърлиха дружно и стремително на юрш. Но на празно: ахилесовата пета, — тилът и десния фланг са в безопасност. Турците отстъпват, бягат, а това се познава по гърмежите и падането на куршумите.

Когато турците се готвяха да нанесат последния смъртоносен удар на защитниците на шипченската позиция, когато пред ните им редове бяха вече излезли на шосето, — неочаквано

ТРИ ДЕНА МЛАДИТЕ ДРУЖИНИ КАК ПРОХОДА БРАНАТ. ГОРСКИТЕ ДОЛИНИ ТРЕПЕТНО ПОВАТЯТ НА БОЯ РЕВЪТ.

НЯМА ВЕЧ ОРЪЖЬЕ! ИМА ХЕКАТОМБА! ВСЯКО ДЪРВО МЕЧ Е. ВСЯКИ КАМЪК — БОМБА, ВСЯКО НЪЩО — УДАР, ВСЯКА ДУША — ПЛАМ. КАМЪНИ И ДЪРВЕЯ ИЗВЕЗНАХА ТАМ.

И ДНЕС ИОЩ БАЛКАНЪТ, ШОМ БУРЯ ЗАФАЩА, СПОМНЯ ТОЗ ДЕН БУРЕН, ШУМИ И ПРЕПРАЩА СЛАВАТА МОЯ ДИВНА, КАТО НЯКОИ ЕК, ОТ УРВА НА УРВА И ОТ ВЕК НА ВЕК!

Ив. ВАЗОВ

но за тях, па и за нас, се яви помощ на уморените шипченски защитници, редовете на които бяха съсъвем разредени. Един батальон от 4-а стрелкова бригада, качени по двама войника на един казашки кон, пристигна първ. Този батальон собствено и спаси шипченската позиция.

Стрелците погнаха турците. Това се виждаше и чуваше от

отдалечаването на гърмежите и виковете „ура“. Наближи 10 на са вечерта и татък към Зелена гора пушечните гърмежи и виковете „ура“ все още продължаваха да нарушават нощната тишина.

И така, за един ден, денят 11 август, турците предприеха и извършиха 14 атаки, атаки

се посрещна с пукване неприятелските гранати, а по-после и с пушечни гърмежи.

Беше започнало да се размъква, когато на левия фланг на позицията дойдоха две роти от Орловския полк за подкрепление на 3-а и 5-а дружини, които заеха деснофланговия ложмент на 5-а и левофланговия — на 3-а дружини.

Това, собствено, незначително подкрепление беше повече отколкото трябва на място и на време. То успокоително действуваше на опълченците, които сега се бояха за левия фланг. Та имаше защо и да се боят патроните бяха на довършване, а най-главното, положително повечето от пушките бяха съсъвем негодни за стрелане тъй като на много от тях, както неведнъж казах по-горе, иглите им се चुпеха. Те можаха да служат само за рукопашен бой, но опълченците и към те сака не съсъвем благоволяха.

— Каквито са пушките, такива са и тесаците, — казваха опълченците. С тесаците само жаби могат да се порят, а не и турци да се мушкат.

Когато дойдоха двете роти опълченците казаха:

(Следва на 3 стр.)

РАСТЕ ИКОНОМИЧЕСКАТА МОЩ НА ПРЕДПРИЯТИЕТО

С всяка измината година задачите, които се поставят пред колектива на текстилното предприятие „Васил Мавриков“ — Велико Търново, стават все по-отговорни и напрегнати. Стопанското ръководство и партийният комитет си дават ясна сметка, че без решаването на някои основни въпроси не може да се върви напред. На първо място е поставен въпросът за техническия прогрес, за модернизация на наличното оборудване, монтиране на нови, по-високопроизводителни машини, овладяването на по-реглабилни, разнообразни и търсени от населението артикули, подобряване квалификацията на работниците и т. н.

Решаването на тези големи задачи в светлината на перспективите за развитието на нашето предприятие не може да се решат с наличните технически кадри, колкото и добри да са те, трябва да се привлечат нови специалисти, главно инженери. До преди две-три години при нас работеше един дипломиран инженер. Такива отговорни длъжности като „главен механик“, „началник цех“ и др. се заемаха от практици. Затова ние се заехме да привлечем на работа за съответните длъжности необходим брой специалисти с висше техническо образование. Наред с тях по пътя на задочното обучение за инженери се учат сегашните секционни майстори Георги Радев, Йордан Мочев, зам. началникът на предния

СПЕЦИАЛИСТИ

РАЗКАЗВАТ

цех Янко Раднев и др. Завършили и продължават да учат голям брой изпълнителски технически кадри.

Решили в основни линии този въпрос, ние се заехме с подобряването на наличното оборудване и осигуряване на нови, по-високопроизводителни машини.

В предания цех наред с различните мероприятия, осъществявани за подобряване на наличната техника, се премина от 205 мм шпули на предните машини на 220 мм, с което се увеличи производствеността на 25 792 монтирани вретена. Подобри се организацията и разстановката на работниците, обслужващи отделите батаж и даражи.

За да се задоволи нуждата на тъканния цех от вътък и да се избегне неговото купуване от други предприятия, преустрои се вретената на 6 предни машини, които да произвеждат вътък на пинкопси. В предания цех е въведена и стриктно се спазва апаратурната система — една прогресивна форма на производствена организация.

В тази насока ние упорито продължаваме да работим за модернизация на наличната техника, за подобряване технологията, организацията на труда и производството.

В предприятието се монтира някои високопроизводителни машини: полска скробачна машина, която позволява да се скробат основни с голяма бързина ширина до 180 см, с висок скоростен режим на работа. Монтира се чисто стригнална машина с капацитет 20 000 м плат за 8 часа, с която се съкратиха няколко чистачки на плат, заеги по-рано с ръчно почистване на платове и др. В пресуващия цех се монтираха 6 нови пресуващи машини

(Следва на 3 стр.)

ВСЕКИДНЕВИЕ НА ГОЛЕМИЯ СТРОЕЖ

Празнично настроение се чувствава и сред строителите и монтажниците на Държавния керамичен завод край Бутново. Силите и уменията на всички — от изпълнителя до ръководителя на строежа — са устремени за изпълнение и пренасяне на графичните Целта е една — да бъде изпълнена дадената дума по колективния

Най-голямо е напрежението през последните дни в подготвителното отделение, по скачането и изпробването на заводското волоснабляване, привършване на дигата около измитното отделение, приключване на строителните работи в котелното помещение и др. Всичко, което е предвидено във вътрешнообектовите графици да се направи, вече е изпълнено, макар и съсцената на много труд и напрежение.

Качествено и в определена срок изпълниха задачите си четирисетте строители начело с орденосенца Стаислав Шомев, продължават да правят пробите и да отстраняват пропуските по заводското волоснабляване хората на Ангел Стойков и Иван Димов. Бригадата на Сабри Яшев преследва напред дигата край мазутното отделение, а работниците на Мария Горосов довършват циментовите замазки по трансфервалните пътища в неопито хале (окончателното ни завършване трябва да стане до 30 т. м.) Успешно завършиха своите работи и пешостроителите на завода. В котелното помещение продължават своята шестия строителите на Павел Моряков, а елмонтостроителите начело с Тодор Кичев подвършват моторите и машините с електрическата мрежа и извършват пробните им изпитания.

Трудовото всекидневие на големия строеж продължава след всеки изминат ден да ражда нови и радости победи.

М. МАНОЛОВ

ПРОГРАМА

ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА ОБЩОНАРОДНИЯ СЪБОР НА БЪЛГАРО-СЪВЕТСКАТА ДРУЖБА НА ШИПКА НА 26 И 27 АВГУСТ 1967 ГОДИНА В ЧЕСТ НА 90-ГОДИШНИНАТА ОТ ШИПЧЕНСКАТА ЕПОПЕЯ И 50-ГОДИШНИНАТА НА ВЕЛИКАТА ОКТОМВРИСКА СОЦИАЛИСТИЧЕСКА РЕВОЛЮЦИЯ

I. СЪБОТА, 26. VIII. 1967 г.

1. От 17 до 19.30 часа — присвояване офицерско звание на курсантите от висши те военни училища — випуск „Шипченски“.

2. От 19.30 до 20.30 часа — тържествена зоря с илюминации.

3. От 20.30 часа — концерт на програма с участието на:

Ансамбъла на БАН, заслужил артист Иван Чипев — рецитира „Шипка“ и др., танцовия състав на ансамбъла „Маяковски“ при Общонародния комитет за българо-съветска дружба, проекция на 2 екрана филмите „Героите на Шипка“, „Под него“.

II. НЕДЕЛЯ, 27. VIII. 1967 г.

1. От 6.30 до 7.50 часа — по радиоуредбата пред централната естрада ще се излъчи специална радиопрограма от музика, песни, стихове и радиомонтажи, посветени на 90-годишнината на Шипченската епопея, вековната българо-руската и българо-съветска дружба и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция.

2. От 8 до 8.10 часа — изпълнение на химните на НРБ и СССР от Ансамбъла на БНА и военен оркестър.

3. От 8.10 до 8.20 часа — откриване на събора.

4. От 8.20 до 9.50 часа —

произнасяне на тържествени слова.

5. От 9.50 до 9.55 часа — доклад от името на туристите в България.

6. От 9.55 до 10.00 часа — доклад на представителна пионерска група от Габрово. Става Загора и Велико Търново.

7. Доклад на ЦС на ПС. 8. Доклад на възрожденската шафета на ДОСО.

9. От 10.30 до 11.30 часа — полагане на венци от официални лица и представители на тълкувателни колективи пред Паметника на свободата и догните паметници и братски могили.

ЗАБЕЛЕЖКА: Извозването на участниците в тържествата на Шипка ще стане организирано, по вече оповестения план. Всички превозни средства трябва да се придвижат до определените места на върха най-късно до 16 часа на 26 август — събота.

(Следва на 4 стр.)

ПОД ЧЕРВЕНОТО ЗНАМЕ

(Из книгата на Сотир Черкезов „Пратеник на Ленин“)

ПРЕЗ месец август 1917 година над революционното настроение Петербург нависна смъртна опасност. Пред вождани от генералите Корнилов, Краснов и Кривов, белогвардейски пълчища настъпиха към Петербург, за да спасяват родината. Народът ги наричаше „двата дивизия“. Те искаха да смъкнат властта на Керенски, да се саморазправят с болшевиките и да възстановят старата царска власт.

На патриотичния апел на болшевишката партия за разправа с корниловци се вдигнаха петербургските гарнизони, войници, моряци, студенти. Партийните комитети устройваха митинги и призоваваха всички да влязат в доброволните отряди.

На 25 август корниловци достигнаха Пулково, Гатчино и Царско село. Образува се двадесеткилометров фронт.

Аз вървях по улицата към сборния пункт на отряда, в който бях включен, когато по каменното стълбище на инженерното управление влязла да слиза бавно майор Ефремов, началник на Михайловския автомобилен гараж. С него се познавах от детството в Гатчино. Като срещна погледа ми, той каза:

— Какво ви носи, Сотир Петрович, тук, сега, в това размирно време?

— Служба — отговорих аз, като изпичих широките си зъбни гърди и траках по стар навик с токовете на ботушите си.

— Кому служите вие, белогариню, в това объркано време?

Вместо отговор аз му смъкнах джобчето и отпратих поглед към доброволците, които минаваха край нас.

— Правилно сте се ориентирали на страната на народа. За жалост при вас само няколко летя погледат към низините.

Последните му думи бяха заглушени от бръмченето на автомобилни мотори. Няколко товари автомобили с мъка си пробиваха път сред навалищата по улицата. Над капациите на платформите стърчаха дулата на корабни оръдия, а край тях се виждаха матроси с баретки на Балтийския флот.

— Представете си, драги — обръна се той към мене с глас, в който се чувствуваше някаква недостижна мечта. — Представете си такива оръдия, които биха могли да стрелят от автомобили, без да се губи време за товарене и разтоварване?

Думите му подеждоха като възпламенителен капсул върху въображението ми. Сега аз се замислих. Пред очите ми се мярках оръдия, които стрелят от камioni и преследват врага по петите. В главата ми започнаха да изникват проекти за осъществяване на остроумното хрумване на майора. Аз се усмихнах и му казах:

— Вашата идея ми се вижда толкова реална, че тя още утре би могла да се осъществи.

Ефремов ме погледна учуден. След това стисна ръката ми в знак на съгласие.

Върнах се в къщи. Иван Василевич ме пресрещна на пътната врата. Помолех го да отидем в завода и набързо му изложих мислите си. Двамата започнахме да чертаем и обмисляме как може да се изработи таква оръдие, което да стреля от автомобил. Иван Василевич се запали от предложението. Той грабна черновите листа, каза да бъдем точни с майора и тръгна към военния комитет при Путиловския завод.

— Трябва да се бърза — вместо поздрав каза той, когато в уречения час аз и Ефремов се озовахме в района на завода. — Нашият военен комитет много се заинтересува от предложението. Ние направихме вече нещо. Сега ще го видим. Другарите настояват изобретението да се изпробва още утре. За него вече е докладвано в ЦК.

Работната площадка, където на автомобил гребяхме да се монтира оръдието, представяше дъсчена барача, опъната от дим. Недалеч от вратата бяха подредени няколко дебелостоманни листа. Малко по-нататък забелязах едно малкокалибрено полско оръдие, а до него апарат с цилиндрична форма, блистещ от черен лак. Аз бях виждал досега такава машина в с детско любопитство започнах да я разглеждам. Иван Василевич каза шеговито:

— Това е шевна машина, моите момчета. С нея ще зашием стоманеното облекло на нашия гръмогласен револв. Това е оксижен, запомни! Последно французко изобретение. Без него по никакъв начин ние не бихме могли да приготвим до утре сутринта нашето изобретение.

Още с пукването на зората над Петербург нашето самоходно оръдие се понесе към бойния участък между Пулково и Царско село. В автомобила до оръдието бяха застанали майор Ефремов и Иван Василевич. По това време в този сектор на фронта беше пристигнал и членът на Централния комитет на болшевишката партия Михаил Иванович Калинин.

Малката ми брадичка, която придаваше енергичен израз на неговото лице, за първи път от няколко дни насам затрептя, а по лицето му се разля радостна усмивка, като гледаше дръзкото действие на нашия „броневик“, както червено гвардейците нарекоха самоходното оръдие. С първия си изстрел с право мерене от около триста крачки то извади от строя една противникова картечна група, прикрита зад един полусрунат зид, който спираше нашите контраатаки.

До този момент врагът имахше надмощие и положението беше критично. Пулковските височини, на които здраво се бяха укрепили белогвардейците, бяха разорани от снарядите на нашата артилерия, но въпреки това вражеските картечни косякаха нашите редци. Шом изчезна „змяйската гнездо“ което биваше огън и смърт, червогвардейците обриваха глава към броневика и в знак на благодарност викнаха ура. След това се втурнаха към позициите на противника и до края на боя не му позволиха да си отиде.

Като пренебрегвайки ефикасността на новото самоходно оръдие, Михаил Иванович Калинин извади лист от бележника си и написа записка до Ленин, в която съобщаваше за резултатите от огъня на оръдието и молеше да му изпратят още такива оръдия.

Привечер разчетът на оръдието бе извикан от командира на отряда, към който бе предадено.

— Колко огнени точки унищожихте с вашето оръдие днес — запита той.

Майор Ефремов, който не беше такъв въпрос, отговори:

— Виноват! Не водехме точна отчетност. Нашата задача беше да го изпробваме, да видим как стреля.

— Тогава аз сам ще отговоря на въпроса си. С вашето оръдие унищожихте повече огнени точки, отколкото четирите оръдия на батареята, която ни поддържаше. Испитанието, което се проведе с него, даде отлични резултати. Военният комитет благодарно на майстора Иван Василевич за бързото изпълнение на конструкторската задача и на авиатора Черкезов, който ни направи в този критичен момент това предложение. Сърият на всички забиха радостно. Този ден е рожденият на един от първите предвестници на съвременните самоходни артилерийски установки.

ПРЕД ГОЛЕМИТЕ ПРАЗНИЦИ

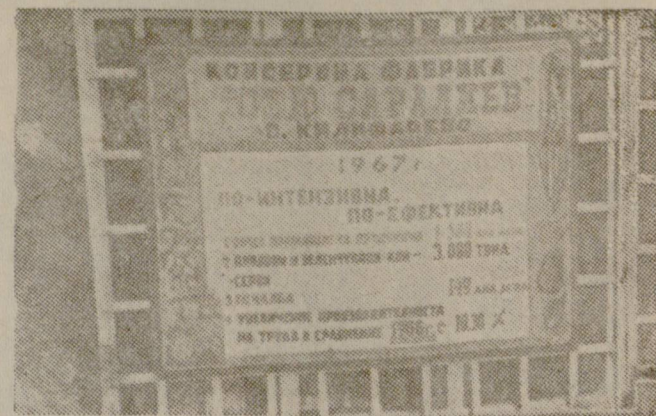
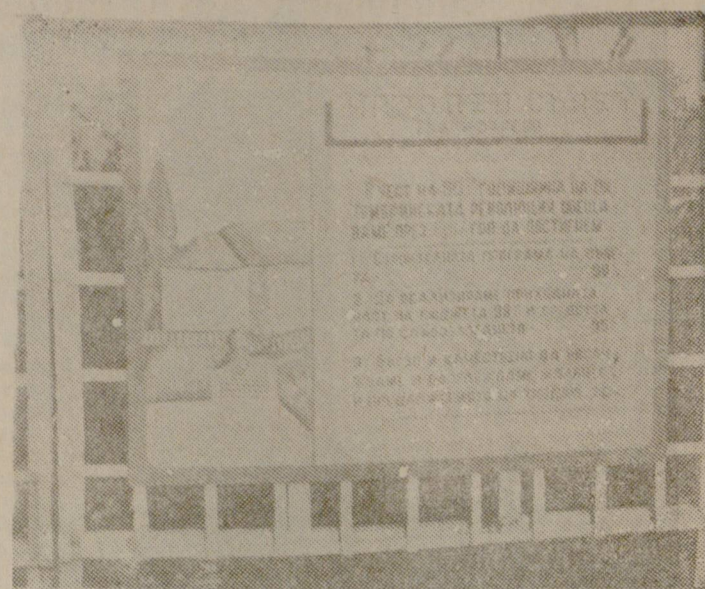
НЕЩО свежо и празнично обляга още с влизането в балканското село Килифареве. То иде от чистите и поредени дворове и улици, от сирената площад, очертан от нови сгради. Свежо и празнично е в борческо Килифареве през тези дни. Наред с големите всенародни празници — 50 години от Великия октомври и Деня на свободата — 9 септември, килифарчани се готвят за друга своя манифестация на свободния труд — 20 години от създаването на ТКЗС, което ще се чествува в началото на септември. Може би и за това още по-красноречиво са цифрите от таблото, поставено на входа на сградата на ТКЗС. Тези цифри като че най-добре разказват за усилията и волята на кооператорите да постигнат производството на селскостопанска продукция в повече от плана за 1967 година на обща стойност 70 000 лева.

В градинката в центъра на селото, редом с портретите на най-трудоловните от кооператива и предприемачите, в редица са поставени пет обещания. В тях се съдържа честната дума на колективните на ТКЗС „Пенчо Понев“, консервативна фабрика „Тотю Саралиев“, на Народния съвет за навременното изпълнение на строителната програма, на потребителната кооперация.

На входа на просторния универсален магазин, където от сутрин до здрач минават хора и отнасят със себе си най-разнообразни покупки, стои табло със заглавие „Рожба на народната власт“. Множество големи снимки разказват за новото, което е израсло в годините на свободата в село Килифареве — новите жилища на хората, новите благоустроени улици, читалищната сграда, магазините.

Свежо и празнично е. Водри и жизнерадостни килифарчани вървят из своето село. Горди се срещнат те приближаващите празници, горди със своите трудови дела, горди с това, че са достойни за борческия дух, който е владял и владее и сега тяхното село, загърнато от гънките на Балкана.

Б. СТЕФАНОВА

НОВИ КНИГИ

„ОКТОМВРИ“

Този сборник на издателство „Български писател“ обхваща октомврийската тема в нашата художествена проза — ките белетристични жанрове. Тук възбуждащото въздействие на руската революция от 1917 година върху нашия народ е показано по-прико, по-предметно, в различните направления на обществен и идеен живот, в самото историческо развитие на последния половин век. Четиредесет белетристи — Людмил Стоянов, Петър Аджаров, Ангел Каралийчев, Георги Караславов, Орлин Василев, Илия Болен, Иван Мартинов, Павел Вежинов и др., възстановяват различни периоди от нашата нова история, проникнати от идеите на Октомври.

Едновременно с това признават, към съставителите на сборника (Здравко Сребров, Йордан Радичков, Камен Калчев, Невена Стефанова, Розалия Ликова) може да се отправят и някои критически забележки, но подбора на материалите. Разбира се, въздействието на Октомврийската революция е всеобхватно и непресекващо. Но една немалка част от белетристичните късове в сборника са включени твърде случайно, без да са свързани макар и не толкова пряко с темата. „Сърцето бие за хората“ на Йордан Радичков, „Ме моари за Малкия лъв“ на Генчо Стоев и др. само по най-наближените асоциации бихме могли да свържем с темата и с останалите работи, в които Октомври присъства непосредствено, като дълбоко ехо в душата на нашия народ. Читателят би бил облекчен и подпомогнат, ако съставителите обособяваха годината на написването или публикуването на всяка от творбите. Зашто подобен сборник представлява и своеобразна художествена летопис, чиято документалност също така допълва и обогатява впечатленията.

Въпреки тези пропуски сборникът „Октомври“ представлява многообразна панорама на резкия и ускорителен гласък който Октомврийската революция дава на социално-освободителната борба у нас. И в това е неговата ценност.

Томас Ман. Доктор Фаустус. НК. 20 100. 2.24 лв.

Камен Калчев. Софийски разкази. БП. 10 100. 0.79 лв.

Ангел Каралийчев. Народни приказки от разни страни. БП. 25 100. 1 лв.

Димитър Василев. Следобедно слънце. Стихове. НМ. 1900. 0.23 лв.

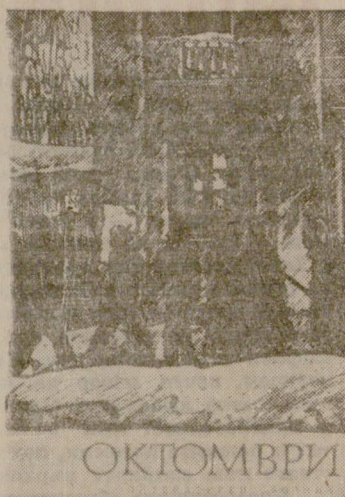
Павел Бъчваров. По следите на неизвестното. НМ. 7000. 0.45 лв.

Материал по научен атеизъм. изд. БКП. 4100. 0.94 лв.

Р. Курвант. Шо е математиката? Превод от английски. НМ. 213 лв.

Димитър Бонев. Допустими напрежения в машиностроенето. Техника. 0.34 лв.

Борис Бюклиев в др. Нормиране на труда в селското стопанство. Земиздат. 0.54 лв.

ГРИЖАТА ЗА МЛАДИТЕ КОМУНИСТИ

Боеспособността на Партията като цяло и на отделните й организации до голяма степен зависи от нейното неспестяно обновяване и подмладяване. Грижите на Градския комитет в Елена в това отношение са неспестяни. Всяка година тези въпроси се обсъждат в бюрото на комитета и взетите решения помагат за по-добра работа на партийните организации по приемането и възпитанието на младите комунисти. Особено след Майския пленум партийните бюра с внимание работят с работниците и специалистите, с хората из средата на комсомолския, профсъюзния и стопанския актив, които заслужават да влязат в редовете на Партията. Членовете на партийните бюра работят продължително време с тях. Възлагат им се задачи, включват се в работа в масовите организации, учат се в системата на партийната учебна година. Всичко това спомага за правлен подбор на новите членове в Партията.

За периода от Осмия до Деветия конгрес на Партията в градската организация са приети 172 нови члена, от които 62 на сто са младежи и девойки до 30-годишна възраст. На болшинството от младите комунисти е дадено поръчение за активна работа в комсомолските организации. В изборните органи на Комсомола работят 25 младежи, от които 14 са членове на пленума на Градския комитет, а 11 са секретари на дружества. Броят на приетите млади комунисти-специалисти е 34 — 4 млади агрономи, 2 зоотехника, 8 икономисти, 1 инженер, 2 строителни техници и т. н. Най-добре работят партийните организации при ДАП, Яковци, Блъсковци, Руховци, Пърчевици, филиала на шивашкото предприятие „Д. Георгиев“, ДИП „Елба“ и други.

Всичко това помогна и за увеличаване на отговорността дла на работниците и жените в партийните организации. Общо работниците в селяните се увеличиха за този период с 1.01 на сто, а служителите и другите категории намаляха с 0.36 на сто.

За повишаването на политическата подготовка и знанията по партийно строителство всяка година Градският комитет на БКП организира семинари, в които се включват всички новоприети членове. Освен това всички млади комунисти се учат в системата на партийната учебна година.

Немалко се прави от страна на комитета и от първичните партийни организации и за повишаване образованието на комунистите до 40-годишна възраст. Завършиха задочно висше образование 7 другари, полувише — 3, и 29 средно. Сега продължават образованието си 24 комунисти.

На някои места — ДАП, Яковци, Градския промкомбинат — се организират специални занятия за подготовка на младите комунисти, за изучаване Устава на партията.

Задено с помощта, която Градският комитет е оказвал на първичните партийни организации по подготовката и приемането на младите комунисти, повишавала се е и неговата възпитателност. Така например на 4 кандидат-партийни членове бе уделен стажът, а за груби нарушения на партийния устав и изгубване качеството си на комуниста за периода между двата конгреса са изключени 11 партийни членове.

В състава на първичните партийни организации в селата Пърчевици, Руховци, Блъсковци, Яковци и други настъпиха сериозни изменения. При подготовката на комсомолци за приемане в Партията се поддържа тясна връзка с Градския комитет на ДКМС. В началото на годината се уточняват най-добрите активисти в комсомолските организации.

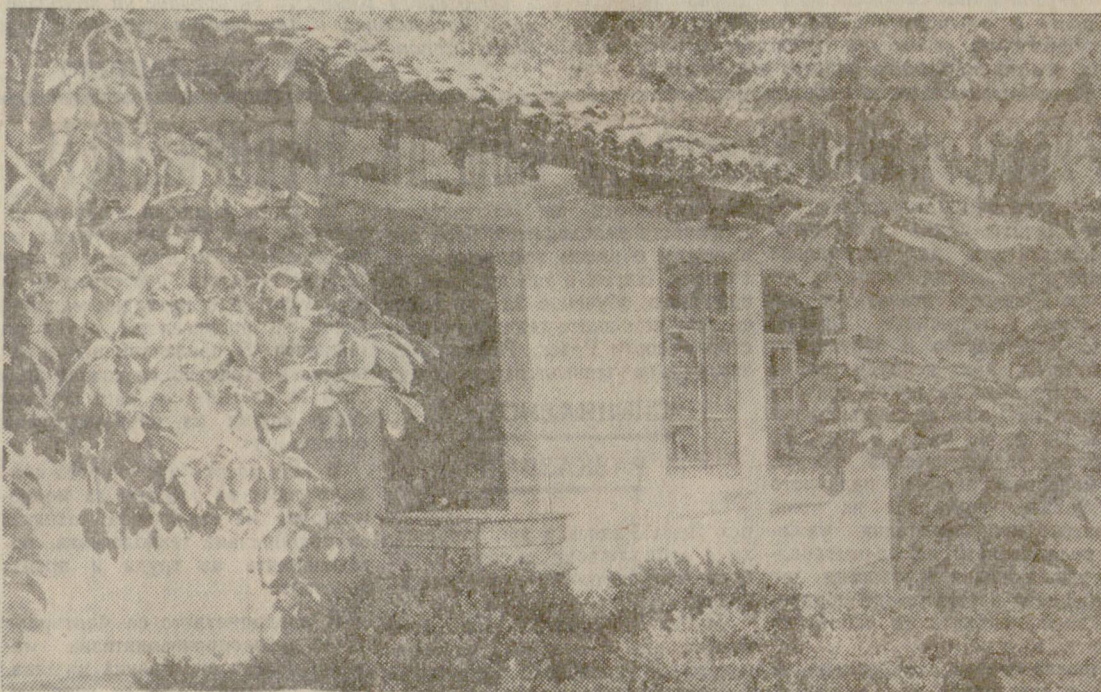
Все още обаче не е направено всичко за обучението и възпитанието на младите комунисти. Има партийни бюра, които не проявяват активност и самонайциатива.

Недостатъци е работата на с младежкия актив. Има редица предприятия, където не се прави всичко за младите производственици, за младите специалисти.

Затова нашето внимание сега е насочено към отстраняване на тези недостатъци, към подобряване социалния и качествения състав на партийните организации.

Иван БРАЙНОВ

Градски комитет на БКП — Елена

В с. Сушица ще заструн още един извор на патриотично възпитание. Родната къща на героя на социалистическия труд старшина I степен Димитър Атанасов Димитров ще бъде превърната в музей.

Неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

неотдавна тук дойдоха представители на Военноморския флот в Военноисторическия музей за уточняването на проекта и практическото му изпълнение. Експонатите, които ще бъдат подредени тук, ще напомнят на поколенията за безсмъртния подвиг на българския войн Димитър Атанасов.

УЧЕБНОТО ДЕЛО ПО НАШИТЕ МЕСТА

е уредило с инструкция за окръжните инспектори и устава за народните училища. Окръжните инспектори имали за помощници окръжните училищни съвети, а те училищните настоятелства по села и градове.

Съставът на Великокръжния окръжен училищен съвет се състоял от председателя, именуван на Капновския манастир, архимандрит Стефан, който след смъртта на митрополит Иларион Макариополски е заведенал митрополита, за секретар Евстати Мартинов, учител, и 4 члена. Училищното настоятелство в града се състояло от 7 члена, начело с д-р Васил Берон. Окръжен училищен инспектор е бил известният педагог и учител в Априловската гимназия — Габрово. Иван Н. Гелев.

Тези просветни учреждения не са имали канцелария, нито персонал. Окръжният инспектор, като учител в Габрово, е имал седалище в този град, и сам, на ръка, е писал окръжните писмата. Окръжният съвет също не е имал канцелария, за това и архивата му е останала в дома на секретаря, където е намерена и която е

е уредило с инструкция за окръжните инспектори и устава за народните училища. Окръжните инспектори имали за помощници окръжните училищни съвети, а те училищните настоятелства по села и градове.

Съставът на Великокръжния окръжен училищен съвет се състоял от председателя, именуван на Капновския манастир, архимандрит Стефан, който след смъртта на митрополит Иларион Макариополски е заведенал митрополита, за секретар Евстати Мартинов, учител, и 4 члена. Училищното настоятелство в града се състояло от 7 члена, начело с д-р Васил Берон. Окръжен училищен инспектор е бил известният педагог и учител в Априловската гимназия — Габрово. Иван Н. Гелев.

Тези просветни учреждения не са имали канцелария, нито персонал. Окръжният инспектор, като учител в Габрово, е имал седалище в този град, и сам, на ръка, е писал окръжните писмата. Окръжният съвет също не е имал канцелария, за това и архивата му е останала в дома на секретаря, където е намерена и която е

е уредило с инструкция за окръжните инспектори и устава за народните училища. Окръжните инспектори имали за помощници окръжните училищни съвети, а те училищните настоятелства по села и градове.

Съставът на Великокръжния окръжен училищен съвет се състоял от председателя, именуван на Капновския манастир, архимандрит Стефан, който след смъртта на митрополит Иларион Макариополски е заведенал митрополита, за секретар Евстати Мартинов, учител, и 4 члена. Училищното настоятелство в града се състояло от 7 члена, начело с д-р Васил Берон. Окръжен училищен инспектор е бил известният педагог и учител в Априловската гимназия — Габрово. Иван Н. Гелев.

Тези просветни учреждения не са имали канцелария, нито персонал. Окръжният инспектор, като учител в Габрово, е имал седалище в този град, и сам, на ръка, е писал окръжните писмата. Окръжният съвет също не е имал канцелария, за това и архивата му е останала в дома на секретаря, където е намерена и която е

90 ГОДИНИ ОТ ШИПЧЕНСКАТА ЕПОПЕЯ

ОТБРАНАТА НА ШИПКА

(Продължение от 1 стр.)

— Нека заповедат сега турците. „Кримковските“ куршуми ще извършат половината работа, а ний, с нашите мабодерки, ще я довършим.

Щом се съзори, както казах и по-горе, турците откриха артилерийски огън, първо, от девети-глазката, а след малко те ни обсилаха вече от всички страни с град гранати и куршуми.

Трябваше да описвам подробно и днешния бой? Мисля, че това би било излишно.

Чудно нещо, как човек може да остане невредим под такъв град от куршуми и гранати, пред които наоколо току падаха убити и ранени! Само providението можеше да закрили човека от хилядите, летящи върху му, смъртоносни удари. Впрочем и аз днес прекарах премяждия — бях силно контузен с един куршум по крака от горе над стъпалото, но без всякаква повреда. Види се, куршумът е летял твърде отдалече, или пък, по-вероятно, да беше рикошетирал.

Днес не по-малка опасност уgroжаваше всекиго отделно от защитниците на Шипка, отколкото в миналите дни — опасност да бъде поразен с неприятелски куршум, но при все това, всички бяха весели, засмеани и спокойни. Опълченците току се смееха, ту на куршума или гранатата които отиваха за зелен хайвер, или кисело мляко както казваха те, за онези гранати и куршуми, които със свирене и фучене, летяха над главите ни; ту представяваха бегачите турци, ту си разказваха за разни епизоди от миналите дни на шипченската отбрана.

Днешният ден ни се вижда сравнително по-къс. Пъшечната стрелба отдавна се беше прекратила на левия ни фланг. Между това на десния — още продължаваше учестена стрелба, и само къде 10 часа вечерта стрелбата и там утихна. Само неусипните турски стрелци в бранието продължаваха да попукуват по-честичко, отколкото по другата част на цялата позиция.

БЪЛГАРСКОТО ОПЪЛЧЕНИЕ

Асен Георгиев
от гр. Велико Търново

Петър Дашев
от гр. Свищов

Когато генерал СТОЛЕТОВ поверявал на опълченците защитата на Шипченския проход, той се обърнал към тях със следните думи:

„Юнаци! Ако при Стара Загора вие можахте да нанесете на противника небитово поражение, то тука няма да допуснете и кракът му да стъпни, като му дадете още веднъж да изпита вашето юначество и вашата мощ.“

Подир Старозагорската битка императорът и цяла Русия гледат на вас като на юнаци, неустрашими и самоотвержени войници. Помнете юнаци, че и царят, и цяла Русия вам възлагат отбраната на Шипченската позиция, а България чака вашата помощ за освобождението си. А вие за това ще добиете чест и слава, име на герои и право на заслужил люде. За това ваше юначество ще ви хвали цял свят, а България ще ви бъде благодарна и ще се гордее с вас.“

Преди преминаването на Стара планина генерал СКОБЕЛЕВ се обърнал с особена заповед към войските си, в които каза на опълченците:

„Българи опълченци! Вие знаете, защо Русия опълчи своите войски, а Негово императорско величество застана сам начело. Вие, юнаци, още от първите дни на образуването на опълчението, се показате достойни за онова участие на руския народ, което той приемаше в съдбата на вашето поробено отечество. В битките при Стара Загора и на Шипка вие показате, че сте достойни за по-добра участ и заслужите общата и доверието на вашите бойни другари — руските войници. Аз напълно вярвам, че вие и в бъдещите битки ще проявите същата храброст и самоотверженост, с които се отличихте и досега. Още повече дотогава вие се биете за свободата на поробеното си отечество и за поруганата чест на вашите майки, сестри и жени.“

След боя при Шейново генерал СКОБЕЛЕВ се обърнал към дружините:

„Юнаци! Благодаря ви за добрата служба и геройството, що показате във вчерашния бой. Вие се биете не по-лошо от вашите другари по оръжие — войниците от руската войска, която съществува повече от 200 години.“

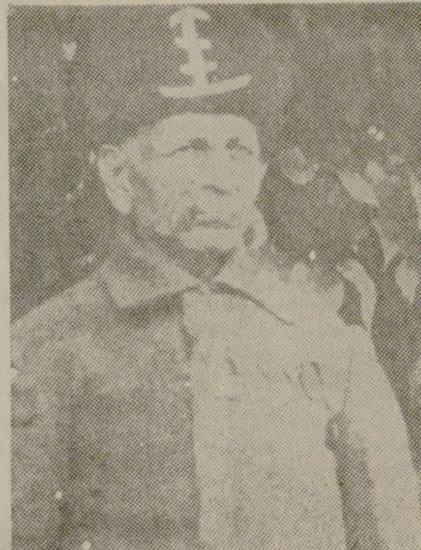
Членове на Горнооряховското опълченско дружество.

Николай Николаев
от гр. Лясковец

Иван Тончев
от гр. Елена

Недялко Босев
от с. Миндя

Симеон Петров
от с. Дебелец

Спорт • Спорт

ПОЛЕЗНА ИНИЦИАТИВА

Година наред отношенията по стадионите на привържениците на футбола и състезателите от селата Полски Сеновец и Сашево бяха доста изострени.

През юли тази година ръководствата на двата колектива решиха до започването на първенството в „Б“ окръжна група да се играят по две срещи седмично, при разменени домакинства, а след това — всеки четвъртък. Досега са се играли 6 срещи. По-ценен е резултатът, показан на скамейките, и приятната коректна игра, показана от състезателите.

За тази инициатива вече от месец насам се говори в двете села, от което печелят колективите за постигане и поддържане на добра спортна форма, не чели в обществеността, която в такава спокойна и трезва обстановка цени смисъла и съдържанието на спортно-състезателната дейност. Замислено е преди футболните срещи заварят да се провеждат състезания по волейбол и лека атлетика — два приятни спорта за околната зрители, които в последно време се позанемариха в селата.

С. Дрumeв

НАКРАТКО

● В неделя, в чест на 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция, физкултурното дружество „Н. Августинов“ — с. Драгомирово провежда плувни състезания на кюперативния язовир. В тях участвуват над 160 плувци.

На 50 м пионери челните места заеха: Борис Дамьянов, Любен Иванов и Неджо Иванов, а на 100 м мъже: Русан Стоянов, Христо Николов и Павел Марков. В преплуването на 200 м в първите три места се наредиха Чиприян Йозов (заел първо място и на 500 м), Павел Марков и Ангел Цветков. След Ч. Йозов на 500 м се класираха Николай Цветков и Гочо Илиев.

П. Петров

● След две поредни загуби, белочерковци в неделната футболна среща от „А“ окръжна група

на свой терен извоюваха ценна победа над овчемогилаци.

Автогол още в 5-та минута и гостите от Овча могила водят. Но 13 минути по-късно чрез Влади Миров белочерковци изравняват. Така при 1:1 завърши първото полувреме. След почивката игра та изцяло се пренесе пред вратата на гостите. Отборът на Бяла черква победи с 4:1.

П. Иванов

● В срещата по футбол в неделя между „Вечвой“ — Елена и отбора на Михалци, вечвойци се наложиха с 2:0. Голмайсторите бяха: Иван Петков и Драган Христо.

Гостите играха упорито, но стрелбата им беше неточна, в резултат на което напуснаха игрището, без да отбележат гол.

К. Василев

СЕВЕРНА „Б“ РЪГ

РЕЗУЛТАТИ:

Дунав — ЧО Гб 1:0; Кърпачев — Левски Ляск 1:0; Локомотив Гб — Септември 0:0; Локомотив Пл — Светкавица 0:1; Спартак Вн — Волос 4:1; Академик Св — Бенковски 3:0; Доростол — Локомотив Рс 1:0; Севт. слава — Миньор Вр 1:2; Левски Лом — Етър 0:1.

КЛАСИРАНЕ:

1. Спартак Вн	6—2	4
2. Миньор Вр	5—2	4
3. Светкавица	4—1	4
4. Етър	3—0	4
5. Академик Св	4—1	3
6. Дунав	2—1	3
7. Кърпачев	2—1	3
8. ЧО Гб	3—3	2
9. Септември	1—1	2
10. Доростол	2—3	2
11. Волос	2—4	2
12. Левски Лом	1—2	1
13. Локомотив Рс	1—2	1
14. Локомотив ГО	1—3	1
15. Левски Ляск	2—4	0
16. Локомотив Пл	0—2	0
17. Севт. слава	1—4	0
18. Бенковски	1—5	0

„А“ ОКРЪЖНА ФУТБОЛНА ГРУПА

РЕЗУЛТАТИ:

Ореш — ЖП лепо 3:0; Елена — Михалци 2:0; Патреш — Кесарево 1:0; Дебелец — Вардим 0:1; Леления — Моравя 2:2; Златарица — Пола. Тръмбеш 3:2; Самоодене — Стражица 7:0; Бяла черква — Овча могила 4:1; Джуляница — Драгово 4:2.

КЛАСИРАНЕ:

1. Дебелец	10:2	8
2. Самоодене	15:2	5
3. Джуляница	10:5	4
4. Ореш	5:3	4
5. Елена	7:4	4
6. Патреш	4:3	4
7. Златарица	5:6	4
8. Леления	6:7	3
9. Бяла черква	6:7	2
10. Полски Тръмбеш	7:7	2
11. ЖП лепо	4:4	2
12. Михалци	2:3	2
13. Вардим	3:7	2
14. Кесарево	3:6	2
15. Стражица	4:9	2
16. Драгово	3:10	2
17. Овча могила	4:8	1
18. Моравя	4:8	1

ТЕЛЕВИЗИЯ

ЧЕТВЪРЪК — 24. VIII.

19.00 — Новини; 19.10 — Детски филм; 19.35 — За народната армия; „Южна заплата“; 19.50 — Лека нощ, деца!; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — Мелодия на месеца; 20.25 — „Панталаска“ — френски игрален филм; 21.45 — „Трета среща“ — филм за Третия международен конкурс „Чайковски“ в Москва; 22.45 — Новини.

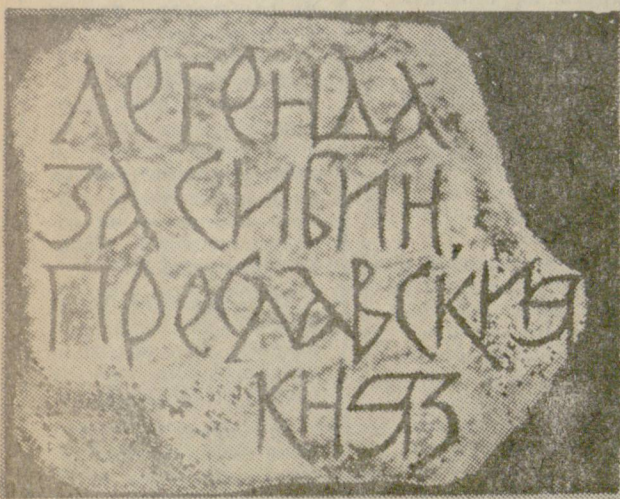
ПЕЪК — 25. VIII.

ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ.

СЪБОТА — 26. VIII.

ПРЕДАВАНЕ НА ТЪРЖЕСТВАТА ОТ ВРЪХ СТОЛЕТОВ. Присвояване на офицерско звание на курсантите от висшите военни училища — випуск „Шипченски“, тържествена замя и концерт, посветен на 90-годишнината от Шипченската епопея и 50 години от ВОСР; Накрая — новини.

ЕМИЛИЯН СТАНЕВ

РОМАН 4.

Хубаво беше да се живее, дори когато човек е потиснат от тежки грижи. И откъде идваше тоя усет за допир с вечността, тоя усет за желание за сливане със света? Гласовете, които от време на време слушах в себе си, не са ли Сатанинлова лъжа или са гласове на бога и на ангелите? Царството на светлия божествен дух, в което върваше слугата Тихик, жаждата за справедливост, отвращението от злото и стремежът към възрешно съвършенство бяха живи в сърцето му. Князът ги познаваше от дете, когато беше се молил, от първата любов

към покойната си жена, умряла при раждане. В битките беше чувствувал невидимото присъствие на божата закрила и въпреки всичко не можеше и не искаше да им се довери. Не помръкваше ли в душата му божествената светлина, не се ли превръщаше в тиха месечина, огряваща бойно поле, където победените стениха от раните си, а победителите пируваха, нехайни, че утре участите ще бъдат разменени?

3.

ЕРМИЧ СЕ ВЪРНА ПРИВЕЧЕР, измокрен и съдрит. Беше загубил десетина стрели. Проклетите птици летяха високо и се пазеха. Той показаше едно черно махово перо, откуб

нато от неговия лък, за да докаже, че бе направил всичко възможно.

Князът се подсмиваше. Дано старата княгиня не настоява повече. Сологун ще умре и без да наложи корема си с орлова мърша. Но княгинята държеше на своето. Бива ли да се отказва на един тежко болен такава услуга? Какви ловци са те?

На следния ден рано сутринта князът и Ермич ездеха по пътя към Мадара. Задрънзалият сняг хрущеше по краката на конете. Горите, отърсени от кита, изглеждаха бисерносиви, защото нощта бе ги окичила със скреж. Зад крепостните стени Преслав димеше с комините си и към него с грак летяха ята гарвани.

Князът беше облякъл ловаджийски дрехи: куртка с кафява кожа и червени петлици, калпак от бобър със зелено дъно, меки ботуши. Ермич ездеше след него, зиморничаво скрил мъшавото си лице в яка на вълчиа кожух, и парата от неговия дух и от дъха на кулестия жребец излиташе из облачетата зад гърба му. Срепнаха селани със заскрежени вежди, които караха дърва към града, възгличаха, натоварили космати кончета с очернели козлини чували, после шейна, в която квичеше прасе и се гърбеше стопанинът в овчи кожух. Покаянах се мъчливо на княза и навеждах брадясалите си лица. От скритите из горите села задумкаха сватбарски тълпани. Беше понеделник, денят, в който окървавеният ризи на невестите висяха по вратите, защото без проливване на кръв не бе възможно нито храненето, нито зачеването, нито раждането. Чрез нея Сатанил

се вселяваше в коремите на жените и по тоя начин властвуваше над хората. Князът я бе проливал на свой ред твърде шедро и в лова, и във войната, без да се замисля над тая червена и топла жидкост, с която Сатанил беше изгълбил всяко живо тяло. После слънцето се издигна и снегът започна да омоква.

Който е създал слънцето, е проявил милост, но не от обич към хората и животните, а от страх, че ще обедини творението му и ще се лиши от блясък. Творението задължава тво рена си — мислеше князът, като гледеше как снегът блести под изгрева и как весело лъщи юздицката на коня. Земните царе също се грижеха за своите поданици не от любов към тях, а за славата си. Обичам, защото обичам себе си. Ето изворите на дяволската загадка.

Към обед Ермич неочаквано свали калпаката си и се прекръсти. Беше видял Мадарските скали. Могъщи и тайнствени, те се жълтееха сред снега и настърхналите гори. Крепостта над тях напомняше корона, изрязана във февруарското небе пълно със светлина.

Едва привечер пристигнаха в манастира „Свети Михаил“. По срещна ги грамадият игумен, настаня ги в боярските стаи. Отроците се разтичаха да кладат печките, да приготвят вечеря и Сибин каза на игумена защо е дошъл.

Игуменът се разочарова. Беше очаквал князът да поднесе дар на манастира. Нейна милост христоблюбителна княгиня винаги е била благосклонна към светлата обител, ала отдавна не била ги почела с гостуване. Мо

же да е научила какви поганци се срещат между калугерите. Ересите се разрастват като трясек и никой вече не знае кое е божие откровение и кое е дяволска примамка и лъжа. Дори най-учените монаси са заразени от богопротивното богомилство и господ всеки ден го лишава от властта, затруднява го в спасението на душите и когато се представи пред него, няма да знае какво да му отговори.

най-верните ти пастири и чада. Царството му трябва да вземе строги мерки и казват, на шът бил към такава просветление. Князът го слушаше разсеяно. Каза, че иска да убие орел, нека му позволят да мине на разсърване през скитовите на пазниците, горе в скалите. Предполага, че постигните са празни. Кой ще мръзне в каменната дупка в такъв студ?

— Грешни, твоя милост —

Игуменът се кръстеше, размахвайки широкия омазнен ръкав на расото. Боже, прости, несведущи са станали сега и

отвърна игуменът. — Има свещи, които не искат да слязат в килиите край пещерата, където бог изпраца чудна мис

лина, защото нечестивият напире да слезе долу при братята. Светиите отпелици го прогонват с молитвите си и властта си. Велики откровения стават, твоё княжество, през нощните бдения. Виждат всяка нощ Сатаната и го чуват как трака със зъби.

— Това са бухали — забеляза Сибин.

— Може, княже. Но нечестивият взема всякакви образи.

Разговорът след вечерята вървеше още по-вяло. Князът искаше да остане по-скоро сам в слабо затоплената гостна и да си почине след продължителната езда. Игуменът му напомняше стар лисутер, измъчван от тайни пороци — сигурно пиеше скришом в килията си грейна джибровка, подслана с мед, и мечтаеше за жени. Сибин го остави да се изприкаже. Негово свещенство се безпокоеше не за чистотата на божественото учение, а за своята власт над калугерите. Сатанил не зачиташе никакви канони, той обичаше промените, вечното движение, слагаше пръти в спиците на световното колело и го въртеше както си ще, събаряйки от него властниците, за да издигне на тяхно място други.

Най-сетне игуменът се сбогува и Сибин извика Ермич, който му събу ботушите и покорно изслуша наставленията за утре. Трябваше да станат след полунощ, с втори петли. Ето всичко.

(Следва)